

jetková ať jiná, mohou býti dotčena opatřením mimosporného soudce. Zvláštního předpisu § 349 c. ř. s., daného jen pro řízení sporné, nelze tu použítí ani obdobně. Protože rekursní soud neprávem odmítl stížnost jen z tohoto důvodu, vysloviv, že nemá možnosti, by uvažoval o stěžovatelově oprávnění a o důvodnosti odepření výpovědi, bude se mu nyní i těmito otázkami obíratí.

Čís. 9531.

Objemné zápisky stran, obsahující mimo celé přednesy stran po stránce skutkové a průvodní také právní vývody, jest považovati za osnovy protokolů, jichž vložení do spisů jest zmatkem podle § 477 čís. 8 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, Rv I 20/29.)

Žalobu o zaplacení peněžité pohledávky o b a n i ž š í s o u d y zamítly. N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů, jakož i ústní jednání jim předcházející včetně ústního jednání ze dne 5. února 1927 jako zmatečné a vrátil věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Procesní soud první stolice zásadně neprotokoloval obsah nového přednesu stran k stavu věcí se vztahujícího a průvodní prostředky o tom nabízené, nýbrž přímo nařizoval stranám anebo připouštěl, by o tomto novém přednesu založily zápisky. Tyto však neodpovídají předpisu § 265 c. ř. s., neboť obsahují mimo celé přednesy stran po stránce skutkové a průvodní také právní vývody a mimo to nejsou stručné, nýbrž jsou to objemné spisy o 6, 7, 8 a 11 stránkách. Úhrnem obsahují tyto zápisky 46 stran, kdežto ostatní obsah ústního jednání kromě výsledku průvodního řízení jest sepsán na 8 stranách. Takové zápisky jest však považovati za osnovy jednacích protokolů, jež podle předpisu § 210 druhý odstavec c. ř. s. nesmějí býti přijímány, a poněvadž byly vloženy do spisů, jest to důvodem zmatečnosti podle čís. 8 § 477 c. ř. s., k němuž třeba přihlížeti z povinnosti úřední podle předpisu § 494 a 513 c. ř. s. Podle § 510 c. ř. s. bylo proto uznati, jak se stalo.

Čís. 9532.

Nárok osob pozůstalých po usmrceném proti škůdci jest posuzovati výlučně podle § 1327 obč. zák.

Manžel nemůže se domáhati na tom, jehož vinou byla manželka usmrcena, náhrady škody z důvodu, že mu bezplatně obstarávala domácnost a že mu poskytovala pravidelně peněžité příspěvky.

Manžel nemá ze zákona proti manželce nárok na výživné.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, Rv I 548/29.)